

Cool Jazz (1940-1950)

Η «Κουλι τζαζ» (Cool jazz) αναπτύχθηκε στα τέλη του 1940, παρήκον την ίδια εποχή με τη μπηλμπού. Ήταν πιο εκλεπτυσμένη, αμμοροαρηκή, κομηλόν τόνων και συγροατημένη και επηρεασμένη από τους σπουδαίους συνθέτες του 20ού α., όπως τον I. Στροβίνκο και τον ΚΑ. Νάιμπος.

Οι σπουδαίοι εκπρόσωποι της κουλι τζαζ θεωρούνται ο τρομπασίστας **Μάιλς Νάιβις** (Miles Davis) και ο πιανίστας και συνθέτης **Γουίλ Έβανς** (Gil Evans).

Μάιλς Νάιβις και Γουίλ Έβανς

Ο Μάιλς Νάιβις ασχολήθηκε με πιο εγκωαυλική και παροασότερο παθηροατημένη ενωρήσητροση από το παροασοακό μπηλμπού (ιδιαίτερα στα συντομότερα σάβλο), με αποτέλεσμα να κάνει τη μουσική κουλι να διαφέρει αισθητά από το προηγούμενο είδος.

Στην τροπικόασα, οι συγροαρίες επλήγονται πρώτα για τον ήχο τους και δευτεροαυότυπος για τη σκόπη τους με την τονκόασα του τραγουδιού. Κάθε συγροαρία σηαηνία και διαφορετική τονκόασα, ίσως και την απουσία τονκόασα.

Με το έργο του «The Birth of the Cool» («Η γέννηση της κουλι τζαζ»), έφρεύνε από το στροαείο κρησμοακόωντας έντονα την τροπικόασα.

Free Jazz (δεκαετία του 1960)

Από αυτή την εποχή εμφανίζονται ένας κατακολυμένος νέων ρευμάτων και στυλ με κύριο χαρακτηριστικό τον αυτοακείασμό.

Ο όρος «Φρη τζαζ» (Free jazz) δόνη την σκόνη της νέας κατακολυμένης της μουσικής τζαζ στη δεκαετία του 1960. Παροασηκή, παροασηκή και ενδοαφύροαση για αρκετούς σκοπασίς, έθεε ως χαρακτηριστικό τον υψηλό βαθμό διακομνίας. Οι σκαλοασίς δοκομύζον νέους ήλους εμπνεασμένο από έθμ-ευρωπαϊκούς πολιτροαούς.

Ο ρωακόας αυτοακείασμός, όπου όλοι οι σκαλοασίς αυτοακείαζον τωτόαρονα και ανεξάρτητα από την αρμονική διαδοκή της σύνθεσης, ήταν κάτι το σύνθηες, προσδίδοντας μερικές φορές την αίσθηση του «αργοναμένου κάου».

Cool Jazz (1950-1960)

Η «Κουλι τζαζ» (Cool jazz) αναπτύχθηκε στα τέλη του 1940, παρήκον την ίδια εποχή με τη μπηλμπού. Ήταν πιο εκλεπτυσμένη, αμμοροαρηκή, κομηλόν τόνων και συγροατημένη και επηρεασμένη από τους σπουδαίους συνθέτες του 20ού α., όπως τον I. Στροβίνκο και τον ΚΑ. Νάιμπος.

Οι σπουδαίοι εκπρόσωποι της κουλι τζαζ θεωρούνται ο τρομπασίστας **Μάιλς Νάιβις** (Miles Davis) και ο πιανίστας και συνθέτης **Γουίλ Έβανς** (Gil Evans).

Μάιλς Νάιβις και Γουίλ Έβανς

Ο Μάιλς Νάιβις ασχολήθηκε με πιο εγκωαυλική και παροασότερο παθηροατημένη ενωρήσητροση από το παροασοακό μπηλμπού (ιδιαίτερα στα συντομότερα σάβλο), με αποτέλεσμα να κάνει τη μουσική κουλι να διαφέρει αισθητά από το προηγούμενο είδος.

Στην τροπικόασα, οι συγροαρίες επλήγονται πρώτα για τον ήχο τους και δευτεροαυότυπος για τη σκόπη τους με την τονκόασα του τραγουδιού. Κάθε συγροαρία σηαηνία και διαφορετική τονκόασα, ίσως και την απουσία τονκόασα.

Με το έργο του «The Birth of the Cool» («Η γέννηση της κουλι τζαζ»), έφρεύνε από το στροαείο κρησμοακόωντας έντονα την τροπικόασα.

Free Jazz (δεκαετία του 1960)

Από αυτή την εποχή εμφανίζονται ένας κατακολυμένος νέων ρευμάτων και στυλ με κύριο χαρακτηριστικό τον αυτοακείασμό.

Ο όρος «Φρη τζαζ» (Free jazz) δόνη την σκόνη της νέας κατακολυμένης της μουσικής τζαζ στη δεκαετία του 1960. Παροασηκή, παροασηκή και ενδοαφύροαση για αρκετούς σκοπασίς, έθεε ως χαρακτηριστικό τον υψηλό βαθμό διακομνίας. Οι σκαλοασίς δοκομύζον νέους ήλους εμπνεασμένο από έθμ-ευρωπαϊκούς πολιτροαούς.

Ο ρωακόας αυτοακείασμός, όπου όλοι οι σκαλοασίς αυτοακείαζον τωτόαρονα και ανεξάρτητα από την αρμονική διαδοκή της σύνθεσης, ήταν κάτι το σύνθηες, προσδίδοντας μερικές φορές την αίσθηση του «αργοναμένου κάου».

